

Portugalska, dežela, kjer so dijaki SERŠ-a opravljali praktično usposabljanje

V nedeljo, 28. februarja, 2016, zgodaj zjutraj, okoli 4. ure smo se s kombijema odpravili iz Maribora proti Slovenski Bistrici, kjer je vstopilo vseh naših 8 dijakov 3. letnika SSI, ki so veselo razpoloženi že čakali, da čim prej prispemo na letališče v Benetkah. Po obveznem pregledu pred letalskim letom smo izpraznili še zadnje ostanke slovenske hrane in vode.

Let z letalom je bil za nekatere 1. let, zato sva skušali dijake pripraviti, da je to nekaj prijetnega in zanimivega. Po pristanku v Rim smo hitro presedli na novo letalo portugalske družbe.

Ta pot do Porta, letališča na Portugalskem, ki so jo nekateri prespali, je trajala 3 ure. Tik pred pristankom smo pod sabo uzrli sivomodro barvo Atlantika, mesto pa se je na široko vilo po hribih naokoli.

Pot smo nadaljevali z avtobusom do našega cilja-Brage, kjer so nas v Hostlu Bracara že čakali z večerjo. Dijaki in midve (vodja projekta Erasmus +, Suzana Rehberger in spremljevalka Jadranka Golob) smo se sestali z dobrim organizatorjem in povezovalcem BragaMob, ki je zelo uspešno organiziral in povezal portugalska podjetja v Bragi, kjer so v projektu Erasmus +, lahko naši dijaki 14 dni opravljali praktično usposabljanje.

Delovni dan se je začel že kar naslednje jutro, ko so po nas prišli zaposleni v podjetju BragaMob in naše dijake in naju predstavili v podjetjih, kjer so fantje delali dva tedna.

Delovni čas na Portugalskem, v Bragi, je bil novo presenečenje, ker se začne delati okoli 9.30 do opoldneva, nato je do 14. ure čas za kosilo, ki so ga za naše dijake predvideli in organizirali v BragaMob. Nato je sledilo še delo do 17. ure popoldne.

Ko so bili dijaki razporejeni na delovna mesta, smo se ob vožnji s kombijem čudili velikim drevesom oranževcev, drevesom limonovcev, sadežem, ki so bili še vedno na drevesih ali ležali na tleh.

To je bil začetek spoznavanja Portugalske, dežele na Iberskem polotoku, prijaznih ljudi, ki smo jih vsak dan znova srečevali, narave, ki je bujna, cvetoča, zelena.

Delo je potekalo ves teden po nekem ustaljenem ritmu in ponavadi ob daljšem večernem pogovoru z dijaki, ki so prihajali z različnimi spoznanji na delu in v odnosu z ljudmi, za nekatere so se čudili, da znajo slabo angleščino.

Sobota, 5.3., lepo jutro, ki je kazalo na sončen dan, saj je menjavanje sonca in dežja kar običajno za severni del Portugalske, kot so nam povedali. Z dijaki smo si privoščili izlet z vlakom v Porto, mesto ob čudoviti široki reki Douro, ki izvira v Španiji in se izliva prav v Portu v Atlantik. Najprej se nismo mogli nagledati panorame z vrha mesta, ki se je odprla; polno cerkva, polno starih arhitekturno čudovitih starih stavb, stolpov, ki so se dvigali nad strehe poslopij. Najprej smo si ogledali zgodovinski znamenitosti; katedralo Porto, ob njej pa stavbo Episcopal Palaco-Porto, nato pa pojedli kakšno njihovo specialiteto za kosilo, npr. pašto s fižolom, narezanimi koščki klobas in koščki ovčetine v njej. Prava poslastica in tipična jed Porta, tako

je pojasnil natakarkar. Poseben gurmanski užitek pa so bile slaščice od natas do različnih tortas, ki imajo na Portugalskem tradicijo. Tudi te smo vsi večkrat poskusili.

Ob koncu hoje po Portu, razpotegnjenem po hribih, speljanimi cestami navzdol in navzgor, vzponi, padci, z mostom posebne konstrukcije, poimenovanem po Luis I., arhitekta, ki je bil sodelavec Eifflovega stolpa, s polno energijo, ki smo jo prejeli ob sprehajalnem porečju lesketajoče se reke Douro, ki deli mesto na dva ogromna dela, smo se podali še v zanimiv muzej rimskih izkopenin Casa do Infante. Pot nas je vodila samo še strmo navkreber proti čudoviti stavbi, obdani s stenami, na katerih so tipične poslikane keramične ploščice (azulejos po portugalsko) znamenje umetnosti in bogastva, ki se je že v 15. stoletju prenesla od Mavrov. Ploščice na železniški postaji Porto so uprizarjale motive delovnih opravil na polju in obhod vojske.

Nedelja ni bila dan za počitek, izkoristili smo jo za ogled kulturno-zgodovinskih znamenitosti v Bragi, mestu, katerega zgodovina sega v čas l.136. pr.n.št..Ogledali smo si veliko tega, kar so nam priporočali fantje BragaMob;Tiago, Filipe, Delfi, Tiago-kid, kot smo ga mi poimenovali. Najprej nas je pot vodila mimo mestnih hiš, obdanih s pročelji poslikanih ploščic«azulejžu», obdanih s kovanimi ograjami na balkonih, vse do katerdrale Se, si ogledali še odprt muzej rimskih izkopenin, saj je bil to tudi dan brez vstopnin. Nato smo se sprehodili še po palači Palacio dos Biscainhos ter po prečudovitem vrtu škofov iz 18. stoletja, ki je bil poln visokih, cvetočih magnolij, mandarinovcev, oranževcev, strelicij, posebnost je bila ta, da smo v njem lahko iz dreves pobrali sveže sadeže oranž, kar so dijaki komaj čakali, saj je bila žeja velika. Pozornost smo posvetili še stavbam kot npr. Igreji de Congregados, tridelni zgradbi, v kateri so bivale nune, drugim umetninam znanega portugalskega arhitekta Andrea Soaresa.

Popoldan je pomenil za dijake prosto, saj so se morali pripravljati tudi na šolske predmete, ki so jim jih po elektronski pošti poslali njihovi sošolci.

Teden se je nadaljeval z delovnim urnikom, večernim sprehodom proti centru, kjer smo z dijaki opazovali ljudi, izložbe, vrtove, okrašene stavbe, čas, ki je bil namenjen večerjam, okusni hrani v restavraciji, kamor so naši dijaki zahajali vsak večer.

Imeli smo tudi posebne želje, ki nam jih je agencija BragaMob sproti izpolnjevala, in sicer v torek, 8.3.ja, prav na dan žena so se dijaki vrnil prej z dela z namenom, da smo se lahko popoldan odpeljali na oddaljen hrib nad Brago, kjer se že iz mesta vidi na vrhu mogočna cerkev, prekrasen park z najrazličnejšimi drevesi in jezerom. Ta čudovita turistična znamenitost se imenuje Bom Jezus do Monte, kraj, ki ga ne sme nihče izpustiti iz ogleda, ki je kdaj na Portugalskem. Na to turistično pot vozi vlak na vodo že od leta 1882, kot nam je povedal Tiago.

Od tod se je pogled na Brago razprostiral po hribih, sonce je osvetljevalo mesto, naravo, v daljavi pa je bilo videti še na nekem vrhu gorovja sneg. Pot smo s kombijema nadaljevali na vrh naslednjega hriba, naslednjo turistično točko Sameiro, ki je kraj, na katerega prihaja vsako leto ogromno turistov, saj je romarsko mesto. Fotografirali smo se na ploščadi tik pred sončnim zahodom in ugotavljali, da ima katedrala lego, kot bi bili spojena z oblaki.

Pot nazaj v Hostel je bila polna novih vtisov, saj brez teh dveh turističnih točk, pač ni mogoče iti iz Brage, saj so Portugalci zelo ponosni na svojo kulturno dediščino. To sem lahko opazila tudi, ko mi je v knjigarni, ki je nameščena v eni zelo starih stavb, prodajalka prinesla štiri možne knjižne izdaje Luzijade Luisa de Camoesa.

Posebnost našega bivanja ob koncu 2. delovnega tedna je bila tudi želja naših dijakov, da bi videli Atlantik. Z BragaMob smo se dogovorili, da izkoristimo in uživamo zadnjo možnost, da se odpeljemo na obalo Atlantika. Zjutraj so po nas prišli z dvema kombijema, vsi v pričakovanju nečesa neznanega, smo se peljali preko reke do majhnega turističnega mesta Esposende, kjer se reka Cavado izliva v morje. Ogledali smo si majhno turistično mesto, se navdušili nad nizkimi hišami, nato pa se sprehodili do morja. Pesek, pesek, ogromni, dolgi valovi v sivomodrih barvah. Dijaki so bili presenečeni nad drugačnim pogledom na morje, hladom vode, saj je imela le 14 stopinj. Še bolj pa smo se čudili, da tudi poleti doseže le do 18 stopinj in da se ljudje ne kopajo. Za kopanje, za počitnice je za Portugalce le jug dežele, posebej Algarve, ki so ga večkrat omenjali kot priljubljeno počitniško destinacijo. Dočakali smo tudi to, da je en naš dijak zbral pogum in se kopal, mi pa smo si namočili noge in opazovali ribiče, ki so ob morju, poleg nas lovili ribe. Nato so nas peljali na kosilo, ki je zajemalo meso na žaru, krompir, riž, malo solate, saj to je bilo tudi tipično portugalsko. Proti večeru pa smo se zadovoljni vrnil nazaj v hostel.

Dne še ni bilo konec, ko smo doživeli posebno presenečenje, ki nam ga je prinesel Filipe, in sicer torto, pravo domačo torto v obliki slovenske zastave, z napisom v slovenščini Bodite lepo, ki jo je spekla Tiagova mama.

Gostoljubnost je bila v vsakem dnevu in v vsakem članu kolektiva Braga Mob, zato nam je ostala le sobota, ki smo jo vsi izkoristili za ogled še zadnjih znamenitosti v mestu ali za nakup prave mešanice afriške kave, spominkov; petelina, simbola Portugalske, lastovke, simbola sreče.

V nedeljo, zgodaj zjutraj, pa smo se začeli vračati. Vedeli smo, kaj je bila za nas sreča: da smo videli in doživeli Portugalsko, našim sodelavcem na Portugalskem pa izrekamo zahvalo: Bodite lepo.

Jadranka Golob